

AINA TORRES I REXACH

Conduirà el col·loqui que hi haurà després de la projecció. Aina Torres (Barcelona, 1984) és escriptora, poeta, periodista i gestora cultural. Ha publicat els poemaris *Baula de la nit* (Pagès Editors, 2018) i *Dos hiverns i un incendi* (Viena Edicions, 2014), guanyador del Premi de Poesia Martí Dot. També ha publicat *Manual de Pedrolo* (Ara Llibres, 2018) i *Montserrat Roig. La memòria viva* (Sembra Llibres, 2016). A més, ha escrit en els llibres col·lectius *Terra de ningú* (Pol·len Edicions, 2017), *Ovidi Montllor: Un temps, una estima, una idea* (Lo Diable Gros, 2016) i *Màtria. Noves veus poètiques dels Països Catalans* (Germania, 2013). Ha creat l'espectacle poeticomusical *La mirada violeta*. Marçal i Roig, que interpreta juntament amb la cantautora Meritxell Gené. Fa recitals de poesia arreu del país. Com a periodista ha treballat, entre altres mitjans, a Televisió de Catalunya i VilaWeb.

CICLE DE CINEFÒRUM A LA LLEIALTAT

Tercera sessió del cicle:

LAIA (2016)

de S. Espriu amb la direcció de Lluís Danés

Dimarts 10 de març

A les 19 h

La Lleialtat Santsenca
(C. Olzinelles, 31)

Al final de la projecció s'establirà un col·loqui dirigit per la ponent: **AINA TORRES I REXACH**, escriptora, poeta i periodista

Entrada gratuïta

SINOPSI

Laia, pel·lícula basada en la coneguda novel·la de l'escriptor Salvador Espriu.

Relata situacions amoroses, seductores i enigmàtiques d'una figura femenina, Laia, que viu en un bell poble mariner, Sinera, localitat de pescadors habitada per uns personatges abocats a les adversitats del destí. Allà viu la Laia, una dona marcada per una infantesa miserable i infeliç, que es debat entre l'amor de dos homes i s'enfronta a l'odi de tot un poble mentre somia amb una llibertat que només el mar li podrà concedir. Aquesta nova adaptació cinematogràfica la dirigeix Lluís Danés, que ha creat una atmosfera màgica per explicar una delicada i tràgica història d'amors i desamors. Rodada a Arenys de Mar, la Sinera real. Laia ha estat concebuda com un gran espectacle visual, amb un magnífic treball escenogràfic a càrrec de Sylvia Steinbrecht.

FITXA TÈCNICA

Productores: Televisió de Catalunya, Brutal Media, S.L., 2016

Director: Lluís Danés. Guió: Lluís Arcarazo i Maria Jaén.

Productor: Raimon Masllorens. Productora executiva

TVC: Elisa Plaza. Director de fotografia: Emilio Guirao.

Composició i producció musical: Xavi Lloses. Direcció

d'art: Sylvia Steinbrecht.

REPARTIMENT

Miranda Gas (Laia), Ivan Benet (Quelot), Roger Casamajor (Esteve), Miquel Fernández (Anton), Claudia Benito (Anneta), Anna Cases (Paulina), Joan Crosas (Fenoses), Montserrat Carulla (Fragata), Jacob Torres (Quim), Boris Ruiz (Endalet), Pep Sais (Sagrístà Ventura), Pep Cruz (Mossèn Gaspar), Vicky Peña (mare de la Laia), Albert Pla (músic captaire) i Berta Castañé (la Laia nena).

SALVADOR ESPRIU I CASTELLÓ (1913-1985)

Va néixer a Santa Coloma de Farners i va morir a Barcelona. Fou un gran poeta, dramaturg i novel·lista català. El jove Salvador havia anat a l'escola Montessori i a l'escola Alemanya. Els moments més feliços els passava a la casa pairal d'Arenys, on tenia molts amics. A la dècada del 1920, les morts dels seus germans, Maria Isabel i de Francesc, juntament amb la seva malaltia, li van canviar la vida. El 1930 va anar a la Universitat de Barcelona per fer les carreres de dret i filosofia i lletres (s'acabava la dictadura i el país s'encaminava cap a la República). La producció literària d'Espriu és molt extensa: El Doctor Rip, primera novel·la en català, 1930. Laia, novel·la portada al cinema per Vicent Lluch i interpretada per Núria Espert i Francisco Rabal, 1932. Antígona, peça teatral, lluita entre Catalunya i Espanya amb la Guerra Civil, 1937. El cementiri de Sinera, primer llibre de poemes, 1946. El caminant i el mur, Les hores, Mrs. Death, Final del laberint, 1950-1952. La pell de brau, llibre de poemes que tractava de la situació de Catalunya sota el jou franquista. Obra poètica, El llibre de Sinera, 1963. Formes i paraules, 1975. Una altra Fedra, si us plau, per petició de la Núria Espert, 1977. A partir de 1960, Espriu passa a ser la veu del poble. Té una gran popularitat, gràcies al director teatral Ricard Salvat i al cantant Raimon (segons el mateix Espriu, Raimon cantava els seus poemes com ningú mai no havia fet). Salvador Espriu va morir el 22 de febrer de 1985 a l'edat de 71 anys. La capella ardent s'instal·la al Palau de la Generalitat de Catalunya, i en un acte multitudinari va ser enterrat al cementiri d'Arenys de Mar.

PREMIS I DISTINCIONS

Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i Premi de la Crítica de poesia castellana pel seu llibre de poemes Setmana Santa, el 1972. El seu ingrés a la Reial Acadèmia de Bones Lletres i la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona, el 1980. Premi Ciutat de Barcelona i el Premi Crítica Serra d'Or de Literatura i Assaig per Les roques i el mar, el blau, el 1981. A l'edifici històric de la Universitat de Barcelona hi ha una placa en homenatge a Salvador Espriu amb un retrat del poeta, obra de Josep Maria Subirachs.